

ÎNCHEIERE

07 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Aculova Tatiana,
în cauza civilă, la acțiunea oblică depusă de SA ”Termoelectrica” SA, în numele
debitorului său ÎMGFL nr. 6, către Aculova Tatiana cu privire la încasarea datoriei
pentru serviciile locativ-comunale și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2020, prin care s-a
menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 14 februarie 2020,

c o n s t a t ă:

La 17 august 2016, SA ”Termoelectrica” s-a adresat în instanța de judecată cu
acțiune oblică, în numele debitorului său ÎMGFL nr. 6, concretizată pe parcurs, către
Aculova Tatiana cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică în sumă de
28312 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1018,95 lei, cu titlu de
taxă de stat.

În motivarea acțiunii a invocat că, în baza contractului de livrare a energiei
termice nr. 6006 din 02 octombrie 2006, încheiat între SA ”Centrala Electrică cu
Termoficare nr. 2 din Chișinău” (actual SA ”Termoelectrica”) și ÎMGFL nr. 6,
ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice
furnizate, însă din motivul neonorării obligațiilor de plată, la 13 iulie 2016, datoria
ÎMGFL nr. 6, pentru consumul de energie termică, constituia 31171287,74 lei,
devenind în acest sens, debitorul SA ”Termoelectrica”.

Deși ÎMGFL nr. 6 era în drept și obligată să înainteze acțiune în judecată
împotriva consumatorilor care au datorii la plata serviciilor comunale, printre care
se numără și Aculova Tatiana, din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei
de stat și altor cheltuieli de judecată, aceasta nu a întreprins acțiunile
corespunzătoare.

Potrivit informației din Registrul bunurilor imobile, pârâta Aculova Tatiana este
proprietarul apartamentului xxxxxdin mun. Chișinău, str. Xxxxx, xxxxx.

În baza contului personal deschis la ÎMGFL nr. 6 pe numele pârâtei, aceasta a
acceptat prestarea și a beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără
înteruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare. Conform informației
privind situația despre achitarea serviciilor locativ comunale, Aculova Tatiana,
domiciliată în apartamentul xxxxxdin mun. Chișinău, str. Xxxxx, xxxxx, pentru
perioada 01 iulie 2011 – 01 iunie 2016, a acumulat o datorie la plata energiei

termice în mărime de 18040,88 lei.

Ulterior, reprezentantul reclamantei a concretizat pretențiile din acțiunea oblică, astfel solicitând încasarea din contul pârâtei Aculova Tatiana, în beneficiul ÎMGFL nr. 6, a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 28312 lei, precum și a cheltuielilor judiciare cu titlu de taxă de stat, în sumă de 1018,95 lei.

Suplimentar, SA "Termoelectrica" a indicat că, pentru a evita consecințele prejudiciabile, este în drept de a-și exercita dreptul la înaintarea acțiunii oblice, întrunind toate condițiile prevăzute la art. art. 598, 599 din Codul civil, întrucât are un interes legitim de a conserva creanța ÎMGFL nr. 6 la consumul de energie termică, manifestată prin neglijarea sau refuzul de a-și exercita drepturile sale, creanța fiind una certă, lichidă și exigibilă.

Cu referire la obligația de plată a serviciilor comunale, reclamanta a menționat că, indiferent de faptul dacă a fost sau nu, încheiat contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate, iar lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligația de a achita serviciul prestat.

În concluzie, obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarului, la caz proprietarului apartamentului, care a negat în totalitate obligațiile de plată, în pofida faptului că a fost înștiințată prin intermediul facturilor de plată și reclamației despre riscul de a fi acționată în judecată în cazul neachitării plăților restante. Până la depunerea acțiunii în instanța de judecată, pârâta nu a întreprins nicio acțiune privind achitarea datoriei pentru energia termică.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, din 14 februarie 2020, a fost admisă acțiunea oblică depusă de SA "Termoelectrica", în numele debitorului său ÎMGFL nr. 6.

S-a încasat din contul Tatiane Aculova în beneficiul ÎMGFL nr. 6 datoria pentru consumul energiei termice în sumă de 28312 lei, acumulată pentru perioada iulie 2011 – martie 2018, pentru apartamentul xxxxxdin str. Xxxxx, xxxxx, mun. Chișinău.

S-au încasat din contul Tatiane Aculova în beneficiul SA "Termoelectrica" cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat achitate la depunerea acțiunii oblice în sumă de 1018,95 lei.

La 12 martie 2020, Aculova Tatiana a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, din 14 februarie 2020, solicitând casarea hotărârii instanței de fond și încetarea procesului civil.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău, din 20 octombrie 2020, s-a respins apelul declarat de Aculova Tatiana și s-a menținut hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, din 14 februarie 2020, în cauza civilă la acțiunea oblică depusă de SA "Termoelectrica" SA, în numele debitorului său ÎMGFL nr. 6, către Aculova Tatiana, cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale și compensarea cheltuielilor de judecată.

Pentru a decide astfel, Curtea de apel a remarcat faptul că, potrivit circumstanțelor cauzei, locatarul apartamentului xxxxxdin mun. Chișinău, str. Xxxxx, xxxxx, Aculova Tatiana, a acumulat o datorie în mărime de 28312 lei pentru perioada iulie 2011 – martie 2018, iar analizând argumentele din cererea de apel, a constatat că aceasta nu a prezentat probe care să justifice stingerea datoriei, iar în speță lipsesc temeiuri de exonerare a apelantei/pârâtei de la achitarea datoriei acumulate.

Referitor la termenul de prescripție, a specificat că, pe perioada anilor anterior adresării în instanța de judecată, au fost efectuate achitări pentru serviciile prestate din partea apelantei/pârâte, ceea ce denotă că termenul de prescripție a fost întrerupt și prin urmare n-a fost omis termenul de prescripție pentru încasarea datoriei pentru serviciile prestate pe un termen mai mare de trei ani.

Aplicând prevederile art. 277 alin. (1) lit. b) din Codul civil la circumstanțele de fapt ale litigiului, instanța de apel a constatat că prima instanță just a punctat că, pentru perioada iunie 2011 - iunie 2013, Aculovala Tatiana a achitat parțial sumele pentru energia termică consumată, fapt ce denotă că acțiunea nu este prescrisă.

Cu referire la argumentele Tatiane Aculovala, despre faptul că SA "Termoelectrica" SA nu era în drept să acționeze în interesele unei alte persoane prin acțiunea oblică, instanța de apel a remarcat că, prima instanță, a examinat cauza în limitele și corespunzător normelor legale și procedurale, totodată, explicând apelantei că, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul dacă a fost sau nu, încheiat contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate, iar lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligația de a achita serviciul prestat.

La 25 ianuarie 2021, prin intermediul serviciului poștal, Aculovala Tatiana a depus cerere de recurs, prin care a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2020 și a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 14 februarie 2020, cu emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

De asemenea, a solicitat restituirea taxei de stat achitate în instanța de apel și examinarea cauzei în instanța de recurs, cu participarea participanților la proces.

În motivarea recursului, reiterând circumstanțele de fapt și normele de drept indicate în prima instanță și în instanța de apel, recurenta a invocat că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

Astfel, cu referire la încălcările admise de instanța de apel, Aculovala Tatiana a menționat că referința intimitei, i-a fost trimisă deja după emiterea deciziei, iar prin acest fapt, i-a fost încălcat dreptul de acces liber la justiție, deoarece nu a avut posibilitate de a dezminți argumentele, expuse în aceasta.

De asemenea, recurenta a menționat că, la 30 iulie 2020, a înaintat cerere de chemare în judecată cu privire la declararea nulității Contractului nr. 6006 din 02 octombrie 2006, încheiat între SA "Termoelectrica" și ÎMGFL nr.6, în temeiul căruia reclamanta/intimată și-a întemeiat pretențiile din acțiunea oblică, însă instanța de apel a respins cererea de suspendare a procedurii judiciare.

În altă ordine de idei, recurenta a menționat că instanța de apel nu a dat apreciere corectă argumentelor, invocate în sensul netemeinicii concluziilor și acțiunilor primei instanțe, cu privire la demersurile de încetare a procesului, or, din conținutul procesului-verbal și înregistrării audio a ședinței de judecată din 20 octombrie 2020, reiese că materialele dosarului nu au fost examinate corespunzător.

Respectiv, la pronunțarea deciziei atacate cu recurs, instanța de apel nu a ținut cont de argumentele invocate în cererea de apel, a admis multiple încălcări procedurale, care au influențat negativ și au adus la soluționarea eronată a cauzei, iar în final, instanța de apel ilegal i-a refuzat scutirea de la achitarea taxei de stat.

Cu referire la fondul cauzei, în cumulul argumentelor descrise în cererea de recurs, Aculovala Tatiana a menționat că SA "Termoelectrica" nu dispune de dreptul

de a înainta acțiunea oblică în numele ÎMGFL nr.6, deoarece, SA "Termoelectrica" livrează energia termică, nemijlocit consumatorilor (proprietarilor/chiriașilor apartamentelor), astfel ÎMGFL nr.6 nu are și nici nu poate avea datorii față de SA "Termoelectrica".

În context a menționat că ÎMGFL nr.6, în realitate, efectuează deservirea tehnică a rețelelor termice în blocurile locative, apartamentele și alte încăperi de pe teritoriul deservit și reprezintă numai un repartizator a energiei termice livrate de SA "Termoelectrica". Așadar, ÎMGFL nr.6 nu poate avea datorii pentru energia termică și, ca urmare, SA "Termoelectrica" nu poate să acționeze în numele ÎMGFL nr.6.

Respectiv, recurenta a considerat eronată aplicarea articolului 599 din Codul civil în coroborare cu articolul 73 din Codul de procedură civilă, deoarece contravin unul altuia.

Suplimentar, recurenta a menționat că instanța de apel nu și-a argumentat întemeiat, concluzia sa referitor la întreruperea termenului de prescripție, iar în altă ordine de idei, nu a fost cercetat și nu a fost dat aprecierii documentul primit de la ÎM "Infocom", potrivit căruia nu sunt înregistrate datorii la energia termică, iar termenul de prescripție nu a fost întrerupt.

La 14 și 15 aprilie 2021, SA "Termoelectrica" a înaintat referințe asupra recursului declarat de Aculovala Tatiana, prin care a solicitat considerarea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art.434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2020, a fost expediată participanților la proces la 20 noiembrie 2020, însă dovada recepționării actului judecătoresc atacat cu recurs, lipsește.

Astfel, în conformitate cu art.434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului constată că recursul Tatianeii Aculovala, declarat la 26 ianuarie 2021, este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Aculovala Tatiana, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Conform art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art.440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentei este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță însă, criticile invocate de recurentă, nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanțele de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

În altă ordine de idei, prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de Aculova Tatiana.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa cărorva temeiuri în urma cărora ar fi necesară declararea recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art.433 lit. a) și art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Aculova Tatiana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru